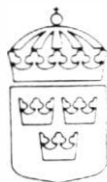

Motion till riksdagen

1989/90:A701

av Lars Ahlström (m)

Bisyslebegreppet i
arbetslöshetsförsäkringen

Mot.
1989/90
A701-709

Rubricerade paragraf har följande lydelse: "Är någon arbetslös under del av vecka i annat fall än som avses i 22 § utgår ersättning med det antal dagpenningbelopp per vecka som svarar mot den arbetslöshet som skall ersättas enligt tabell som avses i 22 §, första stycket. Vid beräkning av arbetslöshet enligt första stycket toges inte hänsyn till bisyssla som försäkrad före arbetslöshetens inträde varaktigt utförd vid sidan av heltidsarbete, om bisysslan ej utvidgas under arbetslösheten och ej hindrar den försäkrade från att antaga erbjudet, lämpligt arbete."

Arbetslöshetsförsäkringen omfattar såväl löntagare som egna företagare. Ovan citerade paragraf begränsar inte heller bisyslebegreppet till att gälla enbart löntagare. Trots detta har arbetsmarknadsstyrelsen i flera beslut under senare år anfört att bisyslebegreppet inte kan appliceras på egna företagare. Arbetsmarknadsstyrelsen accepterade tidigare att ersättning utgick till egna företagare som hade bisyssla under förutsättning att denna klart kunde avgränsas från huvudsysslan. Oftast rör det sig i dessa fall om att t.ex. en butikägare eller åkeriägare äger ett litet jord/skogsbruk som huvudsakligen används som bostad. Inte sällan har egendomen förvärvats genom arv. Det är orimligt att som nu sker, då huvudsysselsättningen avvecklas, neka dessa medlemmar i a-kassan arbetslöshetsersättning på grund av innehav av ett litet jord/skogsbruk. Detta har heller inte varit avsikten enligt förarbetena till gällande lagstiftning.

I proposition 1973:56 anför departementschefen på sid. 206: "Vid bedömning av arbetslöshetens omfattning bör hänsyn inte tas till bisyssla, som den försäkrade före arbetslösheten har kunnat förena med varaktigt heltidsarbete och som därefter inte har utvidgats."

Departementschefen skiljer således inte på löntagare och företagare. Ytterligare stöd för den inställningen ges i proposition 1968:29 där departementschefen på sid. 59 anför följande: "Den som har rörelse som huvudsyssla, t.ex. jordbruk eller fiske, och därjämte har annan rörelse eller anställning som bisyssla, bör vara berättigad till stöd om han lämnar den rörelse som var huvudsysslan. Som jag strax kommer till bör som allmän stödförutsättning gälla att den arbetslöse står till arbetsmarknadens förfogande. Härav följer att den kvarstående sysslan måste vara av ganska begränsad omfattning om stöd skall kunna utgå."

KAS-utredningen (SOU 1971:42) citerar på sid. 133 i sitt betänkande vad departementschefen anförde enligt ovan. Utredningen anför på sid. 134: "Dessa riktlinjer och erfarenheter i fråga om äldre företagares avveckling av sin verksamhet bör i huvudsak kunna bli vägledande även när det gäller föreskrifter för arbetslöshetsförsäkringen och kontant arbetsmarknadsstöd, som kan tillämpas på sökande i alla för dessa stödformer ifrågakommande åldrar."

Allt talar således för att även egna företagare omfattas av lagens bisysslebegrepp. Grundförutsättningen för arbetslöshetsersättning är att företagen är arbetslösa i huvudsysslan samt att han står till arbetsmarknadens förfogande. Vidare bör gälla att bisysslan klart kan avgränsas från huvudsysselsättningen.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att egen företagare bör omfattas av bisysslebegreppet i lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Stockholm den 10 januari 1990

Lars Ahlström (m)